

Enric Escuder, us convida al

MITIN DEL PSPV-PSOE

Amb la intervenció de **JOAN LERMA**
ex-President de la Generalitat Valenciana y Diputat Socialista

IES Joan Coromines (Passeig Marítim)

Dijous 24 de maig

20:30 hores

Per Benicarló FAREM MÉS

Candidatura del PSPV-PSOE a Benicarló

El poder del teu vot

1. J. ENRIC ESCUDER ARIN
2. JOSE ANTONIO SANCHEZ MARTI
3. UTILIANO MARTINEZ SANCHEZ
4. XARO MIRALLES FERRANDO
5. BEGOÑA AYZA MASCARELL
6. JOAQUINA BEL SALVADOR
7. ANGELES ROMERO GADEA
8. ROMAN SANCHEZ MATEU
9. ANA MARGELI RAMIA
10. MARCOS ROCA LORES
11. ANGELA GARCIA BOTELLA
12. ILDEFONSO AÑO LORES

13. DIEGO AGUILERA PINEDA
14. LORENA SAMPER MESEGUER
15. TRINIDAD PERDOMO GAIBISSO
16. JULIA RODRIGUEZ RUIZ
17. QUEREMON RIBA GUZMAN
18. RAFAEL BEL SALVADOR
19. VICENTE PIÑANA PEÑA
20. PAULA GASPAS DE PABLOS
21. DOMINGO ROCA PRATS
- S1. SANTIAGO MOLINA FABRA
- S2. ANA TORRES LLUCH
- S3. AGUSTI SOLA SENEN

geroni salvador

torna't a il·lusionar

Acte central de campanya
Dissabte 19 de maig. 19.45 h.
Benicarló, MUCBE

Hi intervindran Geroni Salvador, candidat a l'alcaldia, Josep Vicent Vicent, candidat a les Corts Valencianes per Castelló, i Agustí Cerdà, president d'Esquerra-País Valencià i candidat a la Presidència de la Generalitat

esquerra.ca/benicarlo

PRÒXIMAMENT
POLÍGON INDUSTRIAL EL COLLET

HORARIS

- 1. BOMBERS**
ANADA: 07.30, 08.30, 13.30, 14.30
TORNADA: 13.28, 14.28, 19.27, 20.27
- 2. PLAÇA MARE MOLES**
ANADA: 07.32, 08.33, 13.31, 14.31
TORNADA: 13.26, 14.27, 19.26, 20.26
- 3. C/ MÉNDEZ NUÑEZ (ENCREUAMENT AV. YECLA)**
ANADA: 07.33, 08.34, 13.33, 14.32
TORNADA: 13.24, 14.25, 19.25, 20.24
- 4. PL. DELS MESTRES DEL TEMPLE**
ANADA: 07.33, 08.35, 13.34, 14.34
TORNADA: 13.23, 14.25, 19.23, 20.23
- 5. PASSEIG MARÍTIM (ALTURA H.MARYNTON)**
ANADA: 07.35, 08.36, 13.36, 14.35
TORNADA: 13.21, 14.23, 19.20, 20.22
- 6. PASSEIG MARÍTIM (ALTURA H. PINCHE DE ORO)**
ANADA: 07.36, 08.39, 13.37, 14.37
VUELTA: 13.19, 14.22, 19.19, 20.20
- 7. PL. DE LA CONSTITUCIÓ**
ANADA: 07.39, 08.43, 13.41, 14.40
VUELTA: 13.16, 14.18, 19.17, 20.15
- 8. JACINTO BENAVENTE (CORREUS)**
ANADA: 07.41, 08.45, 13.43, 14.43
VUELTA: 13.13, 14.14, 19.15, 20.14
- 9. CARRER D'ALCALÀ (ISAAC ALBÉNIZ)**
ANADA: 07.43, 08.47, 13.45, 14.45
VUELTA: 13.11, 14.11, 19.13, 20.11
- 10. POLÍGON INDUSTRIAL EL COLLET**
ANADA: 07.52, 08.54, 13.51, 14.51
TORNADA: 13.00, 14.00, 19.00, 20.00

MÉS INFORMACIÓ AL 800 40 40 40

Un govern de tots

José Luis Guzmán Grau

Candidat a l'Alcaldia per Benicarló

jlguzman@bloc.ws
eleccions municipals 2007

AIXÒ S'ACABA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Quan encara queden dos partits per a l'acabament d'aquesta decebedora temporada, ja es pot dir amb la veu ben clara i transparent que aquest any tampoc no baixarem a primera regional. Vaja, a no ser que que una catàstrofe de dimensions apocalíptiques es conjurara contra els nostres interessos. Curiosament, aquesta circumstància s'ha produït després que el nostre estimat CDBenicarló haja perdut el seu partit. Efectivament, diumenge passat vam tindre el plaer de rebre a l'equip que anava el segon classificat, que ens va guanyar per zero a un. L'Almassora va demostrar que sap treure el màxim rendiment al mínim esforç, perquè va marcar la primera vegada que va arribar a porta i després es va limitar a mantindre l'avantatge al marcador. Com vosté ja deu saber, estimat lector, aquest equip que ens va visitar està ben carregat de mercenaris de futbol que saben aguantar molt bé la pilota i que són molt contundents en defensa. Vaig intentar fer un càlcul i em sembla que sumant les edats dels quatre jugadors que hi havia a la part del darrera superarien el segle i mig, i estic segur que la mitjana d'edat de l'equip deu estar més prop dels trenta que dels vint-i-vuit. Amb aquest panorama poca cosa tenia a fer el CDB, que ho va intentar però no va aconseguir res de positiu, encara que l'empat hauria estat un resultat més just que no la raquítica victòria dels almassorins.

Per allà vaig vore un senyor amb traje i corbata, que semblava que s'havia escapat d'una pel·lícula espanyola dels anys cinquanta, que felicitava els jugadors en acabar el partit i que vaig suposar si era el pagano de

l'equip, que l'any passat es gastava els quartos a Alcalà i ara ha canviat d'aïres. També vaig vore un senyor amb vestimenta esportiva que em va semblar reconèixer en ell aquell mític jugador del Barça que li va marcar cinc gols al València la temporada 76-77 i que actualment té un fòrum que porta el seu nom i que ha proposat la seua beatificació. Jo diria que era ell, el gran Manolo Clares, però la meua irrefrenable timidesa va fer impossible la confirmació de tan gran esdeveniment. L'any que ve, si no pugem, ja li ho preguntaré. Per cert, l'assistència d'espectadors al camp per tal de veure les evolucions del segon classificat va ser la més raquítica de la temporada. Poc més de cent vint persones. Ja se sap que ara és època de comunions i qui no té algun sarau és perquè viu en un altre planeta.

Els més morbosos i malpensats esperàvem la presència d'algun emissari d'algun equip implicat en alguna cosa per a vore de primeríssima mà el famós maletí que diuen que va i ve pels camps de futbol quan falta poc per a acabar-se la lliga. Tota la primera part vaig estar pendent de la porta, però no el vaig vore. Es veu que el nostre resultat no li interessava a ningú o que les

presumptes parts implicades van considerar que el resultat era del tot previsible i que no calia fer viatges improductius que feren parlar.

La canallesca local em va informar que el trio arbitral era una cosa pintoresca, mostra de pluralitat i integració. Un àrbitre de Castelló, un linier romanés i l'altre magribí. Però això sí, a l'hora de cobrar, tots ho fan amb euros.

La propera jornada, el CDB es desplaçarà a la germana ciutat de l'Alcora, famosa per les seues bandes de bombos i tabals, germanes de les nostres. Aquesta germanor s'hauria de veure reflectida abans del partit amb la celebració d'un esdeveniment adient a la religiositat d'ambós poblacions, o amb una trobada de germanor entre bandes. Els de l'Alcalatén voldran guanyar el partit perquè tenen al Borriol a tres punts i els pot posar difícil la permanència en cas de derrota. Per la meua part, tot i la gran amistat i germanor existent entre els dos pobles, voldria que el Benicarló demostrara que és millor equip i s'enduguera els tres punts que ja es van aconseguir al partit de la primera volta.

Per la meua part, no res més. La setmana que ve me'n torno a anar de comunió i ja veurem què passarà.

Primera setmana de campanya: ja apareix l'urbanisme en el debat polític

El Bloc defensa que s'abandoni el projecte de desenvolupament parcial de Povet i seguisca la trama urbana. Mentre el PSPV arremet contra el PP per no haver fet res per les partides de la Costa Nord en 14 anys

text REDACCIÓ

L'urbanisme ha fet acte d'aparició en la primera setmana electoral i en una de les campanyes més pobres que es recorden en quant a propostes, idees i debat. Les diferències en el debat polític difereixen en poc de les de fa un any. Tan sols el Bloc, a través de Sergi Pitarch, s'ha despenjat amb una valenta proposta pel que fa a la controvertida partida Povet que ara sembla naixerà amb carrerons sense sortida i una extranya distribució. Mentre PP i PSOE s'han dedicat a atacar-se per diverses qüestions: l'estat de l'Oficina de Turisme o la responsabilitat de l'estat de les partides Riu, Surrac i Aiguaoлива. El PP ha estat calladet aquesta setmana després de l'acte en el que l'eurodiputat Carlos Iturgáiz va recolzar el PP benicarlando i el candidat Marcelino Domingo.

Povet

El regidor de Medi Ambient, Sergi Pitarch, va posar sobre la taula les discrepàncies polítiques que sobre el model urbanístic de la partida Povet existeixen encara a dia d'avui. Així Pitarch va manifestar que el Bloc defensa que s'abandoni l'actual projecte parcial de desenvolupament d'aquesta partida d'expansió urbana litoral pel nord del nucli urbà per una altra que seguisca amb la trama urbana amb carrers. Segons el regidor "la proposta milloraria les comunicacions amb el desenvolupament de les partides litorals del nord i amb el mar, ja que el projecte actual deixarà en el centre de la localitat dos atzucacs i amb accessos ofegats i amb previsible problemes circulatoris". El Bloc

demana que el programa s'urbanitze directament des del Consistori a través de la creació d'una empresa d'urbanització com ocorre a Sant Carles de la Ràpita. El PAI reparcelat per una empresa local, i que ha estat adquirit pel grup Xiob, no convenç al Bloc, mentre que el PSPV parla amb els veïns abans d'aprovar-lo per Decret d'alcaldia, com podria ocórrer en aplicació de les competències de la primera autoritat. El Bloc aposta per canviar aquesta prerrogativa en el futur govern, de manera que "en el cas de ser nosaltres decisius els programes urbanístics s'aproven i es done compte en el Ple", va concloure Pitarch. El candidat José Luis Guzmán, en declaracions a la Cadena Ser, titllava la candidatura del Bloc com "la millor de les que es

presenten", al ser madura, compensada i honrada. També va dir que el Bloc és partidari de governs sense majories absolutes i que donarien participació als altres grups en el govern. Finalment va afegir que "hi ha algunes experiències que no ens van, com la que vam tindre amb el PP", mentre que "amb el PSOE hem treballat a gust tot i les lògiques discrepàncies que hi ha en política", però això si va advertir que "el pacte no serà a qualsevol preu". El Bloc farà el seu míting central dissabte 19 a les 21 hores a l'Auditori municipal

Partides RSA

El candidat a l'ajuntament del PSPV-PSOE de Benicarló i actual alcalde, Enric Escuder, va responsabilitzar dimarts -després de reunir-se amb els veïns de les partides litorals de la costa nord- al Partit Popular de tots els problemes que pateix la costa nord de la localitat. El socialista va arremetre contra un

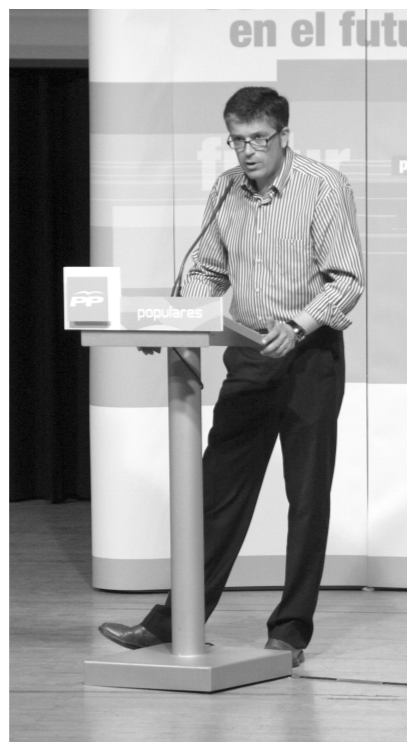

“La Conselleria d'Educació es va desentendre de l'arribada a Benicarló dels barracons plens de fem”

ve de la p gina anterior

Partit Popular que en campanya “s'ha convertit en el gran defensor de les partides Riu, Surrac i Aiguaoлива”. “Que els pregunten quantes visites han fet al Ministeri de Medi Ambient en 14 anys i a les conselleries, a preguntar què passava amb aquesta zona. Jo els ho diré: ni una”. El primer regidor va assegurar a més que tan sols van interrompre la seua inactivitat per “afavorir moviments especulatius” en compte de buscar solucions, en governs de José María Aznar i, Camps i Zaplana al País Valencià. “Haurien de mirar la seua pròpia història i tenir un poc de vergonya de la posició que adopten”, va abundar.

D'altra banda la màxima autoritat local va informar que el PSPV ha signat un acord de compromisos que els obliga a evitar enderrocaments i expropiacions i a col·laborar amb els veïns, aspecte aquest últim que va recordar està garantit per a totes les associacions pel reglament de Participació Ciutadana aprovat pel Ple. El document fa referència a la necessitat de regenerar aquesta zona afectada per la regressió amb la regeneració de la platja i la creació d'espigons. A més proclama un aprofitament urbanístic per a aquesta zona litoral de 0,40, malgrat el criteri de major qualitat que sosté l'empresa que redacta la modificació de l'actual PGOU de 0,15-0,20 i la participació veïnal en els òrgans de seguiment del PGOU amb l'obligació de respectar aquest acord fins i tot existint “coalicions” amb altra força política. No obstant això i a pesar de les exigències veïnals el primer regidor va advertir que “hi ha edificis en la franja litoral de 100 metres” i que urbanització de la zona i la inexistència d'habitatges en la franja marítimo-terrestre haurien d'anar aparellades “i volem una platja pública de la que ens sentim orgullosos”.

Varapals diversos al PP

Els mòduls per a les desenes de futures aules prefabricades del CP Eduardo Martínez Ródenas de Benicarló es troben ja a Benicarló en un solar de la partida Povet. Però han arribat amb sorpresa: a l'interior d'alguns dels mòduls, hi ha gots, ampolles, safates de menjar, braçalets, entrades i documentació molt diversa que tot fa pensar que van ser utilitzats en el festival Viñarock, que va tindre lloc a Benicarló els dies 27, 28 i 29 d'abril. Els mòduls han estat situats en aquest solar, prolongació de l'Avinguda Iecla, que condueix a la piscina municipal, a l'espera que el solar on se situarà el col·legi provisional siga asfaltat per l'empresa adjudicatària del servei.

L'alcalde de Benicarló, el socialista Enric Escuder, es va mostrar dilluns “indignat” amb el fet que les aules prefabricades per al futur col·legi Eduardo Martínez Ródenas hagen arribat en aquest estat. “Suposo que ho arreglaran i ho deixaran bonic. Segons tinc entès vénen del Viña Rock i ara es tracta d'adequar-los i donar-los forma de col·legi. M'he quedat sorprès de l'estat en el que els

han portat, amb cartells enganxats i ampolles. No se quin qualificatiu utilitzar”, va afegir. “Ara mateix és una situació desagradable ja que esperàvem uns barracots en perfecte estat”, va assegurar Escuder. D'altra banda va rebutjar que el Consistori tingués alguna classe de responsabilitat en aquesta situació o que sabés que abans de ser aules per a nens estarien en un festival de rock. “Qui contracta és la Generalitat Valenciana i qui paga suposo que haurà de controlar el que es fa”, va afegir Escuder. Dimarts una empresa va iniciar els treballs d'asfaltat del solar que ha d'acollir als centenars d'alumnes mentre es construeix el nou col·legi en el solar que ocupa l'actual Ródenas.

La Conselleria d'Educació es va desentendre de l'arribada a Benicarló dels barracons plens de fem. Fonts d'aquest departament van manifestar que és l'empresa encarregada d'aquetes estructures qui s'ha de fer càrrec de l'estat dels barracons i va assegurar que estaran totalment nets i acondicionats quan acollisquen els xiquets i xiquetes.

La Mare de Déu

Dilluns no va ser un dia d'alegries com estava previst. La Presidència de la Diputació va retardar per cinquena vegada la presentació a la ciutadania del llibre que recull l'actuació per a la recuperació de la talla original romànica de la Mare de Déu de la Mar sense majors explicacions, per a disgust i desconcert del capellà de Sant Pere i de l'equip de govern. Escuder va lamentar aquesta nova “aixecada de camisa” però va mostrar “l'orgull dels benicarlandos en una actuació que incideix tant en el plànol artístic com en el sentimental i religiós”. “Haurien de cuidar més aquestes coses i si tants problemes existeixen que facen la presentació el mes que ve”, va concloure.

L'última de les queixes va ser de la regidora de Turisme, Joaquina Bel, que va declarar no entendre com és possible que després de mesos de demora la Conselleria no haja equipat

UNA POLÈMICA DECISIÓ ARBITRAL DEIXA EL BENICARLO ONDA URBANA SENSE LA VICTÒRIA DAVANT EL CARNICER TORREJON

text VICENT FERRER

2 BENICARLO ONA URBANA: Leandro, Valença, Vadillo, Tete, Parrel; cinc inicial; David, Pitu i Esteban.

2 CARNICER TORREJON: Jesús Herrero, Juanpe, Leitao, Geison, Juanra; cinc inicial; Jesús García, Miñambres, Cuco i Párraga.

ARBITRES: Hidalgo Tamayo i Jurado Rincón, catalans.

GOLS: 1-0 min. 8, David. 1-1 min. 10, Leitao. 2-1 min. 20, Valença. 2-2 min. 40, Juanra.

INCIDÈNCIES: Uns 2.200 espectadors en el Pavelló Municipal, que en repetides ocasions van esbrincar als col·legiats.

Una polèmica decisió arbitral al final del partit va donar l'empat al conjunt madrileny després d'un partit molt travat, on els locals van dur el comandament del partit en la primera meitat, mentre que en la segona van ser els visitants qui van tenir major possessió de baló. Un partit on la tensió, per la importància dels tres punts motiu que es jugara al límit, i ací van fallar els col·legiats, al no amidar amb la mateixa rasadora jugades similars. La parella arbitral es va convertir en la trista protagonista després del descans i turó el seu cúmul d'errors al donar un gol quan el marcador estava a zero.

Un primer temps on el Benicarló Onda Urbana va controlar bé el partit, amb el ritme adequat per a cercar sempre la porteria contrària. David es va encarregar d'obrir el marcador al culminar una bona acció d'atac, però l'alegria va durar poc, doncs Leitao va assolir batre a Leandro. Valença al pal i Parrel, van tenir clares oportunitats per a marcar.

El partit va començar a travar-se, els dos tècnics realitzaven contínues rotacions per a mantenir un alt ritme de joc, amb el que es va aconseguir molta lluita però menor qualitat en el joc. I quan tot semblava indicar que s'anaven a anar al descans amb l'empat a un gol, es va produir una falta al costat de la línia divisòria i Valença, amb la seua potència habitual, va batre a Jesús Herrero.

Després del descans el partit canvi de decorat, doncs el Carnicer necessitava puntuar i va començar a estrènyer als locals. El Benicarló Onda urbana es va defensar amb ordre i a la contra arribar amb perill, tenint una clara oportunitat als 22 minuts amb dues rematades consecutius al pal de David i Parrel.

El partit se li va complicar més als benicarlandos quan Valença va veure la segona targeta. Els locals van aguantar els dos minuts en inferioritat com van poder, però amb un fort desgast físic i l'amenaça de tenir cinc faltes acumulades. El tècnic visitant va traure a Geison com porter-jugador mancant quatre minuts, però en aquesta ocasió els benicarlandos, encara que es van defensar bé fins que al final, amb el marcador a zero, Juanra va espentar el baló a la xarxa. Les protestes es van generalitzar, els àrbitres li van passar la creilla calenta a la taula que ho va donar com vàlid davant l'empipament de l'afició que va cridar allò d'açò “és un atracament...”.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

ELS NINOTS INDULTATS

guió i dibuix JESÚS MAESTRO

"Promeses electorals"

AGENDA

Divendres 18, dissabte 19 i diumenge 20

19:00 h VIII Exposició d'Art Infantil de l'alumnat del CEIP Marqués de Benicarló i del CEIP E. Martínez Ródenas (de 19:00 a 21:00 h). Saló social de la Caixa Rural. Organitza: Equips d'Infantil del CEIP Marqués de Benicarló i CEIP E. Martínez Ródenas.

Diumenge 20

12:00 h Benicarló a pedals. Ruta IV (capelletes) amb bicicleta pels llocs més emblemàtics de la ciutat. Sortida des de la pl. de la Constitució. Organitza: Regidoria de Cultura.

Dimarts 22 i dimecres 23

Teatre escolar en anglès. Representació de l'obra Aladdin and the wonderful lamp, a càrrec de Forum Teatre i Educació. Auditori. Organitza: Regidoria de Cultura.

Dr. Climent

Una botifarra al port

L'estrés dels últims dies i la complicada campanya electoral ha fet que a més d'un se li unflen els budells. El doctor, en acabar el torn i amb la nostalgia del port de la Barceloneta fent la partida amb l'Ample al Can Manel, on es reunien els mariners valencians de la ciutat comtal, va apropar-se al port de Benicarló per fer un tomb pel moll i xerrar amb els llops de mar que estaven triant peix i que van convidar el facultatiu, a canvi que els prenguera la tensió amb l'estetoscopi, a fer un cigaló i la partida a la botifarra a l'Hogar del Pescador.

Dimecres 23

15:15 h Benicarló Educa. Escola de pares i mares (inscripció tancada). Curs d'habilitats i d'estratègies per a millorar les relacions familiars. Oficina AMICS (c. de Sant Francesc, 94). Organitzen: Regidories de Cultura i de Benestar Social.

Dijous 24

15:15 i 19:30 h Benicarló Educa. Escola de pares i mares (inscripció tancada). Curs d'habilitats i d'estratègies per a millorar les relacions familiars. Oficina AMICS (c. de Sant Francesc, 94). Organitzen: Regidories de Cultura i de Benestar Social.

Del 25 de maig al 3 de juny: Benicarló en Jazz 2007. II Festival de Big Bands.

"Enguany encara no hi han hagut ni cafés, ni dinars ni sopars per a la premsa. És una campanya de baixa intensitat"

ve de la p gina anterior

ja l'Oficina de Turisme d'aquesta localitat amb el mobiliari al que es va comprometre en el seu moment. "Fa un mes i mig encara ens van reclamar unes baranes, ara exigeixen fotos. No han pagat un duro de l'obra en

l'oficina de turisme i no deixen d'insistir en nimietats i excuses de mal pagador. No se si no es volen gastar els diners o és que se'ls han gastat en altres coses", va censurar.

A Esquerra Unida la seua candidata Montse Trías va participar en un debat a Ràdio Uldecona i on la candidata va repassar línia per línia els incompliments del programa electoral del Bloc. Esquerra Unida està fent la campanya més atípica de totes: sense cartells a nivell local, ni tríptics, ni rodes de premsa ni espais publicitaris gratuïts. Per la seua banda Esquerra Republicana ha programat tot un seguit de reunions i rodes de premsa sobre urbanisme, pesca, infraestructures, comunicacions i benestar social en punts diversos de la localitat. Per cert: enguany encara no hi han hagut ni cafés, ni dinars ni sopars per a la premsa. És una campanya de baixa intensitat, de moment.

Esquerra Republicana aposta per revitalitzar el casc històric, les festes populars i crear una fonoteca

Els membres d'Esquerra Republicana, Geroni Salvador i Virginia Belda, van explicar que la formació que opta a l'alcaldia de

l'actual ha demostrat que no dona a l'abast" i van reclamar que la biblioteca es convertisca en un focus de cultura amb recursos didàctics, hemeroteca, videoteca, audiovisuals, discoteca i fonoteca. Així Belda va ressaltar la importància de que es faça un inventari d'edificis d'interés social, anècdotes que sols saben els

"Belda va afirmar sentir-se molt molesta amb la nefasta experiència que hi ha hagut després de negociacions amb la Casa del Marqués, que ha canviat de propietari per seguir en mans privades."

Benicarló vol dinamitzar i recuperar la vitalitat del casc històric pels efectes que tindrà per altres zones del poble. La proposta abasta des de la recuperació patrimonial de determinades construccions fins a la recuperació de llocs, barris i festes populars. Per a Virginia Belda "algunes de les propostes passen per ajudar els joves a montar un comerç, falcitant aquesta faena al màxim o articulant una oferta cultural i identitària per evitar que al centre s'instal·len negocis com oficines o immobiliàries que tan sols provoquen un augment dels llogers i provoquen l'adormiment del barri quan tanquen en acabar l'horari laboral.

D'altra banda van postular-se en suport a un nou teatre auditori, "ja que

majors i recuperar arxius vius que es troben en les ments de la gent. "Totes aquestes qüestions del nostre passat, del casc històric i patrimoni poden convertir-nos en punt d'interés per al foraster, l'estudiant o el turisme cultural. Així, hauriem de fer una xarxa de museus, recuperar el far enderrocat un dia de Sant Gregori amb nocturnitat per part del PP, visites al patrimoni i arribar a acords amb propietaris de vivendes històriques per tractar d'aconseguir fer-ne un ús públic", va lamentar Geroni Salvador. Belda va afirmar sentir-se molt molesta amb la nefasta experiència que hi ha hagut després de negociacions amb la Casa del Marqués, que ha canviat de propietari per seguir en mans privades.

2007, L'ANY DEL CANVI CLIMÀTIC

Durant 2007, s'ha vist com el canvi climàtic esdevenia un tema recurrent dels mitjans de comunicació generals. D'un assumpte d'ecologistes i científics, ha passat a ser tractat per economistes i polítics, i darrerament ha arribat a tota la societat. Dos fets han seguit claus, la presentació del IV Informe del Panell Intergovernamental del Canvi Climàtic (IPCC) i la pel·lícula d'Al Gore "Una veritat incòmoda" amb totes les seves seqüeles.

En 1958 el Dr. Keeling de l'Institut Scripps d'Oceanografia, començà a mesurar la quantitat de CO2 atmosfèric a Hawaii. Les dades mostraren un increment en un 15 % del CO2 atmosfèric durant el temps estudiat. En 1988 l'ONU creà el IPCC, grup de científics i estudiosos del canvi climàtic. L'IPCC publicà el seu I informe a 1990, afirmant que les temperatures podien pujar 0,3°C si no baixaven les emissions de CO2. El seu II informe (1995) deixà provada la influència humana en el canvi climàtic. A 2001, en el III informe es pronosticava una pujada de 1,5°C a 6°C per a final de segle segons l'evolució de les emissions de CO2.

enguany, l'IPCC ha presentat el seu IV informe (AR4) titulat "Canvi Climàtic 2007: l'Evidència Científica". En ell han intervingut més de 2500 experts i científics. Està organitzat en tres parts, la primera estudia les proves i les previsions sobre el canvi climàtic, la segona tracta les seves conseqüències i les possibilitats d'adaptació, i la tercera les solucions per a limitar les emissions de CO2. Aquest informe serà la referència per a governs i organismes internacionals.

El febrer passat, a París, es conegué la primera part d'AR4. S'afirma que el canvi climàtic és un fet irreversible causat per l'espècie humana i que ja l'estem vivint. Les nostres accions presents i futures poden mitigar-lo o agreujar-lo. Les temperatures pujaran de 1,8°C a 4°C d'ací a final de segle i el nivell de la mar pujarà de 20 a 60 centímetres. Per a que la pujada fos de 2°C, caldria reduir les emissions fins un 80% per a la segona meitat del segle XXI; el Protocol de Kioto sols exigeix un descens de 5,2% de les emissions dels països desenvolupats per a 2012.

En abril i a Brussel·les, es lliurà la 2a part d'AR4 sobre les conseqüències del canvi climàtic. El ecosistema mediterrani són dels més amenaçats amb una davallada de les precipitacions baixaran entre un 30% i un 70% i erosió a les costes per la pujada del nivell de la mar. Altres impactes de caire més general seran la major freqüència d'inundacions, tempestes, onades de calor o seques, expansió de malalties tropicals, alteració dels cicles vitals de moltes espècies biològiques amb un 30% d'elles en perill d'extinció, grans migracions per causes ambientals...

Fa un setmana es presentà a Bangkok la 3a part d'AR4 amb propostes per mitigar el canvi climàtic. El control de

les emissions de CO2 pot aconseguir-se amb una gamma de tecnologies ja disponibles –sistemes ecoeficients, energies renovables...- i altres que estaran disponibles aviat. Amb una despesa anual del 0,12% del PIB mundial, es pot aconseguir que el nivell atmosfèric de CO2 "només pugui" de 379 ppm (parts per milió) actuals fins 535 ppm per a 2030. Novembre vinent a València, es presentarà i aprovarà el document de síntesi de l'AR4.

L'impacte mediàtic de l'AR4 ha seguit notable però, segurament, no ha arribat tant a la ciutadania com la pel·lícula d'Al Gore. El film rebé l'oscar 2007 al millor documental i permeté a Gore compartir la catifa roja de Hollywood amb els famosos del cel·luloide. L'exvicepresident d'Estats Units esdevingué la referència mediàtica en la lluita contra el canvi climàtic.

Darrerament, Gore ha promogut el projecte "Live Earth", un concert mundial contra el canvi climàtic pel 7 del 7 de 2007 en 7 importants ciutats del món.. Hi participaran Madonna, Police, Genesis, Bon Jovi... S'espera una audiència potencial de dos mil milions de persones. El projecte és una continuació del "Live 8", 10 concerts realitzats arreu del món contra la pobresa d'Àfrica a de 2005. Els grans concerts "benèfics" són molt controvertits tant per la seva utilitat com per la motivació real dels "desinteressats" participants. Molts dels assistents tranquil·litzaran les seves consciències pagant l'entrada però no canviaran els seus comportaments. Més d'un artista utilitzarà Live Earth com una promoció, a més de guarnir la seva imatge amb connotacions positives.

El Baròmetre de març de 2007 del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS), a banda d'altres aspectes, recull informació sobre la preocupació ambiental de la població espanyola. Sols pel 2,1% dels enquestats, els problemes ambientals són dels més importants de l'estat front el terrorisme (38,2%), l'atur (38,1%), la immigració (30,2%) o l'habitatge (27,6%). En canvi, el 76% dels enquestats es mostra bastant o molt interessat pels temes ambientals.

La majoria de ciutadans es mostren interessats però no preocupats pels temes ambientals, pel canvi climàtic per exemple. Possiblement, és la immediatesa dels problemes la que determina aquesta actitud. Però el IV informe de l'IPCC assenyala que ja estem patint el canvi climàtic i que les accions actuals el mitigaran o agreujaran. Els canvis d'actituds o comportament, normalment, no es produeixen només per conèixer la informació pertinent, calen motivacions emocionals o d'altra mena. No sabem si pel·lícules o concerts com els promoguts per Al Gore seran útils a la llarga.

Pere Bausà

El món agrícola de Benicarló va festejar Sant Isidre amb una missa i un dinar de germanor a la cooperativa

text JORDI MAURA

La Fundació Caixa Benicarló va atorgar subvencions a entitats benèfiques amb motiu d'aquesta festivitat

El món agrari benicarló va celebrar, malgrat la crisi de preus, la festivitat de Sant Isidre, que en la localitat es viu amb especial intensitat per la importància del sector primari en l'economia local. Un any més les diferents entitats relacionades amb el camp es van donar cita en la missa en honor a Sant Isidre per a oferir-li els productes del camp. A la sortida, la música, la solta de coloms missatgers i les campanes al vol van reprendre el protagonisme. Des de la plaça de Sant Bertomeu els assistents a la missa, socis de la cooperativa, partits polítics, organitzacions agràries i entitats es van traslladar amb els seus vehicles fins a les instal·lacions de la Cooperativa Benihora en la partida Collet, on l'empresa Galbis per primera vegada es va encarregar de cuinar una paella gegant per a milers de persones. Aquesta primaveral festa busca honrar al sant i poder celebrar les collites futures. Durant el menjar i al ritme de xaranga i orquestra la Fundació Caixa Rural Benicarló va atorgar a entitats com Afanías, projecte Amigó, Mans Unides i l'Associació Espanyola Contra el Càncer subvencions per valor de 3.000 euros casacuna.

El seu president, Agustín Cerdà, va assegurar que "no seran les úniques ajudes" i va agrair en nom dels assistents el seu treball amb les persones en dificultats. El president de la Cooperativa Agrícola de Benicarló, Antonio Maura, es va referir als "inconvenients que ha sofert el sector en el present any com a conseqüència de la crisi de preus" però va apel·lar a la unitat, constància i qualitat com única via per a sortir de la crisi. Per la seua banda l'alcalde de la localitat, Enric Escuder, va encoratjar als més joves "que tiren del carro del sector" a seguir liderant un sector que és dinàmic en la localitat i va brindar tot el suport institucional al món agrari local.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Reunió veïnal-alcalde. I és que la passada setmana els veïns de la zona nord benicaralanda van estar convidats per la nostra màxima autoritat a una reunió, a l'Auditori (n'eren molts), per parlar del "que hay de lo mio", que dirien alguns. De com van acabar les coses, allí dins, no ho sabem, tranquils, ja ho esbrinarem i us farem cinc cèntims, però el que si sabem és el va passar fora. Fora, hi havia dos municipals que barraven el pas dels cotxes que volien aparcar a la zona. Era curiós veure com els municipals, cotxe que volia entrar, cotxe que no deixaven, fins que un veí, que anava a peu els va preguntar, que quina cosa feien allí. La resposta policial, va estar a l'alçada de les circumstàncies, "És que hi ha una reunió veïnal amb l'alcalde i no deixem entrar els cotxes a dins la zona de vianants". El veí, perplex, se'ls va mirar i els va contestar "això, en referència, **al senyal de circulació prohibida** que hi tenien al costat, no vol dir que per ací no pot circular cap cotxe? Doncs, per què esteu ací? Els municipals, una mica avergonyits, no van saber que contestar. Després que se n'anaren tot va tornar a la normalitat, l'auditori ple de cotxes.

Conclusió: Si voleu que la gent respecte, sempre, les zones de vianants convideu l'alcalde. Com sempre porta municipals ...

Escombraries en valencià. Els nous contenidors soterrats ja parlen en la nostra llengua. Però el que no sabem és si l'arrencada dels rètols, inicialment en castellà i ara en un català perfecte, ha estat perquè ha algú dels promotors de la idea li havia caigut la cara de vergonya o, perquè la denúncia de La Veu li havia punxat més que tallar un roser sense guants. I és que no hi ha manera que açò del valencià s'acabe convertint en una cosa quotidiana. Acabaran convertint La Veu en la sota de bastos. I per

cert, només van canviar els rètols, inauguració "al canto". I és que com els agrada sortir a la foto als polítics de torn.

Supercosiet sofrimat. En eixa plaça que serveix per a tantes coses, en aquest cas per fer l'espectacle de Xarxa Teatre, una pobra mata d'herba de no sabem quin tipus (de botànica no l'entnem massa els tafaners,) va sofrir un foc que la va deixar ben socarrada. A algun dels teatreros se li devia escapar ... alguna espurna i cociet socarrat. Menys mal que els de protecció civil, estos xics estan a tot arreu, van aparèixer allí amb un extintor i blanqueta que van deixar la planta, però ben apagada. Enhorabona a aquesta gent, però la nostra pregunta és, i els teatreros, no tenen mesures de seguretat per si de cas? Quan un juga en foc de vegades es crema i els extintors, no en tenien? Tot i que tampoc s'immutaren massa.

Curses de vehicles al Collet. Sembla que al nostre polígon industrial de Benicarló, que tots suposàvem, s'anava a treballar, també hi van uns energúmens que tenen per costum, els caps de setmana a altes hores de la matinada, fer curses de cotxes. Sí, tal com sona, cotxes circulant a tota paleta. Sembla que l'han convertit en el seu Montmeló particular i, com fan tant de soroll, els veïns no poden pegar ull i com no aclareixen res denunciant-ho han optat per la solució més factibe, fer dels seus terrats les seus grades particulars. I ara que arriba el bon temps ja estan pensant en ficar més cadires i llogar-

les. Almenys podran curar l'imsomni amb alguns quartos. Això sí, els tafaners recomanem al nostres governants, en previsió de mal majors, que fiquen un puesto permanent de la Creu Roja i una unitat de Protecció Civil, sempre ajudarà. Ah, i també algun municipal que regule el trànsit. D'aquesta manera, si algú es trenca la crisma, almenys que siga un d'aquest animals. Encara així, el tfaners no en podem llevar una idea del cap, haurà tret d'ací la idea del circuit urbà de formula 1 a València, Camps i la Barberà?

Classes de repàs. Diuen alguns "enteradillos", que com la llista del PP té poc de batxillerat, el senyor Cuenca, regidor en vistes (suposem sortirà triat altra vegada), ha decidit fer classes de repàs per els seus companys de llista, a veure si els ajuda una mica en la seu cultura. Ens han comentat que si a alguna de les altres llistes els interessa, per un preu mòdic, ho poden arreglar. Com és normal als seus els ho farà debades. Si es va en grup, també hi haurà descomptes.

Cortar i pegar. Ha arribat un programa electoral d'un partit prouuuu d'esquerres que és simplement original, engrescador, curiós, muntat, enganxat, com un mecano de paper .... sembla que li han fet allò tan típic del cortar i pegar dels ordinadors Cal veure'l. No li va allò de la imaginació al poder.

Els coneixes o no els coneixes. Diu el BLOC, en una flaca publicitària radiofònica, que els voten "perquè ens coneixes". Doncs, aleshores, als cartells de grup que han ficat per tot el poble, per què han ficat el nom de tots els candidats? Serà per si no els coneixen? En que quedem? O els coneixem o no els coneixem. Com deia un tafaner, que no hauran de despatxar al cap de campanya?

Pas de joglaria

text JOSEP IGUAL

He arribat amb cert marge de temps. La guitarra a l'espatlla. En el bar cèntric em reuneixo amb un xicot dels organitzadors. Bijuteria vagament hippie, cabells llargs i rulls, ulleretes rodonas, una samarreta amb l'efígie negativada de Jim Morrison. Som a la garriga tarragonina. Hem de cantar a la plaça del poble. Tots dos cantaires portem el mateix plantejament: guitarra i veu. La burra no dóna per més cosmètica sonora. L'organitzador em deixa en un hostel d'aire familiar i mobiliari setanter. L'habitació, un xic hospitalària. Afino la guitarra i decideixo la primera cançó. He de fer una hora. Nou o deu cançons. Telonejo l'admirat joglar surreal. Algun dia ho podré explicar als néts. Em venen a cercar. El xicot d'abans i una noia pèl-roja, amb ulleretes de pasta, probablement la núvia del Morrison de garriga. Fem la prova de so. Els tècnics llogats, barcelonautes, tenen aquella eterna cara d'estar en una altra galàxia. Enllesteixo en vint minuts. Arriba el representant. Sopem en un bar proper, decorat amb pòsters i banderins del Barça, i amb una parròquia cridanera. Em paga el servei que encara no he oficiat. Per un dia seré com en Chuck Berry, que exigeix sortir a tocar amb la pasta en efectiu –i en dòlars- a la butxaca. Entrepà i cervesa. El representant marxa. Té més feina.

Quan remoc el cafè entra a l'establiment el joglar surreal, acompanyat d'una xicota d'una bellesa deliberadament descurada i del Morrison. S'acosten a la meua taula, encaixem. També es demanen uns entrepans. Les grisors salpebren la seua cabellera llarga. Segueix tenint cara de dimoni. Ell no ha fet prova de so. Sobre la marxa del primer tema ja li arreglaran la cosa. Parlem de diverses coses. La xicota ens riu les conyetes i n'afegeix de pròpies. Ens queixem dels músics d'acompanyament, que mai no saben què diuen les cançons i són ben capaços de posar un subratllat excessiu en un tram de lletra delicada, entre altres malifetes. Ell ha de fer dues hores: una vintena de cançons. Ha portat la seua guitarra flamenca, rossa, prima.

Uns minuts abans de l'hora em venen a buscar. Amb una pila de llum verdosa il·luminen les escales metàl·liques de l'escenari. La veu del xicot hippie em presenta. Surto, connecto la guitarra. Els nervis de sempre en els primers compassos. Arranco amb una cançó antiga. M'han explicat que a la ràdio

Quadern Ondulant

local han punxat algun enregistrament baixat de la xarxa. Res no sona exactament com hem previst a la prova. Després en faig dues de recents. Trio sobre la marxa. Desconec quina reacció exacta hi ha a sota. Els focus fabriquen una quarta parell densa. Alguns insectes borinotegen a l'escalf dels llums. Enllesteixo amb l'harmònica penjada al coll. He tingut prou silenci. Les cantussejades a l'aire lliure poden ser un infern per a la concentració.

Quan davallo de l'escenari escolto el mestre heterodox. Prenc un whisky a la barra provisional del concert. Més peluts organitzadors –i alguns calbs també, naturals i artificials. Els ha semblat bé el que he fet, pel que sembla. El joglar surreal arranca amb un clàssic seu, però la veu se sent poc. Els tècnics ho corregeixen sobre la marxa. Unes tres-centes persones el segueixen amb atenció fluctuant. Crec que fins han vingut algunes iaies per mirar-se el nét d'aquella patum. Quan s'acaba tot, la xicota del joglar major s'atansa per dir-me que les cançons li han semblat "molt xules". Després arriba el mestre, que també té una paraula de cortesia per mi, com jo en tinc una per ell, de les ben sinceres.

Quan la parella s'acomiada, la gent de l'organització m'explica anecdotari del poble. Tot i estar cansat poso cara de gran interès. Em porten a un pub. Quan endevino una esclatxa oportuna m'acomiado. A l'habitació de l'hostal, hospitalària, en gitar-me al llit em surten els peus per sota. No sóc exactament al Chelsea Hotel de Cohen. Al matí desfaig el camí cap al sud del sud. Al cap, tota l'estona, una cançó del mestre que parla d'una noia desdejunada com un pastís de pasta fullada. La versió acústica que n'ha fet m'agrada més que l'elèctrica del compacte.

Així són el "bolos" del pas de la joglaria en indrets on els figurots mediàtics no van a cantar-los mai.

Les retencions causades per l'accident d'una cuba de gas van col·lapsar l'N-340 fins a Peníscola

text JORDI MAURA

Les conseqüències del tall circulatori en l'AP-7 i el desviament del trànsit per l'N-340 mentre duraven els treballs de transport de la cuba carregada de gas accidentada, i la neteja del vessament de combustible en el terme d'Ulldecona, es van deixar notar en tota la comarca del Maestrat. Les primeres retencions van arribar fins a l'N-340 des de Santa Magdalena a Peníscola, un tram en obres, magnificant-se entre Vinaròs i Benicarló, on el trànsit és molt més intens. Les entrades i sortides d'aquests municipis i la incorporació a la circulació de l'N-340 es van tornar operacions complicades. Algunes ambulàncies van haver de sortejar la llarga cua i la circulació lenta, de fins a 10 quilòmetres, per a accedir a l'Hospital comarcal a Vinaròs. El trànsit es va tornar especialment conflictiu en sentit Barcelona, per on es va canalitzar el trànsit desviat des de l'AP-7. Alguns dels afectats van optar per utilitzar vies de la xarxa secundària per a desplaçar-se evitant la nacional. La coincidència amb la sortida de les indústries al migdia va complicar encara més la circulació, que va anar a poc a poc millorant a partir de les 13 hores, tant en l'autopista com en l'N-340.

El Mucbe acull la mostra de l'Obra Social La Caixa sobre els orígens de l'home

text JORDI MAURA foto JESÚS MAESTRO

El Museu de la Ciutat de Benicarló (Mucbe) acull des de la passada setmana l'exposició 'Humans! Els primers pobladors', que aborda els orígens de l'home i els seus assentaments al País Valencià. La mostra, organitzada per l'Obra Social de La Caixa i l'Ajuntament de Benicarló, es pot contemplar fins al pròxim dia 8 de juny i desvetlla dades interessants sobre les activitats dels primers pobladors, la seua alimentació i vestigis. L'exposició mostra escenes d'humans a escala real que suposen un interessant material didàctic per als col·legis de la comarca. El comissari de la mostra, Robert Sala, va manifestar que l'exposició és una aposta "perquè el tema de l'evolució humana siga un tema de debat, una oportunitat per a actualitzar les dades més recents sobre l'evolució humana". La mostra serveix per a trencar tòpics, com que, per exemple "els primers humans no eren cavernícoles, sinó que vivien principalment a l'aire lliure i en cabanyes".

www.3x4.info

FER MEMÒRIA DEL SEGLE XX

text SUSANNA ANGLÉS

Memòria del segle XX és una col·lecció de Cossetània Edicions que està rescatant d'una mena d'oblit experiències humanes que, encara avui, ens donen de què pensar. Tinc al meu davant dos llibres d'aquesta col·lecció: Veus de l'exili de Josep Mª Figueres i Ràdio Pirenaica de Teresa Pàmies.

El primer llibre està basat en un programa radiofònic que va començar a emetre Catalunya Cultura per a passar després a formar part de la franja horària de Catalunya Ràdio.... Encara avui podem escoltar els seus programes a la web d'aquesta emissora. Els homes i les dones de l'exili català diuen la seva en aquest llibre, editat per Cossetània, que ha seleccionat vint veus per a que ens contin, sota paraules impreses en tinta, les seves experiències que cercaven una llibertat que havien perdut sota el puny del general Franco.

Figueres és historiador i professor d'història del periodisme de la Universitat Autònoma de Barcelona... s'ha "especialitzat" amb estudis sobre la història del catalanisme i del periodisme. Entre d'altres coses, en l'actualitat, segueix dirigint la col·lecció Memòria del Segle XX i la revista, de caire digital: Història de Catalunya.

Jaime Font: "També em dedicava anar a França a recollir persones que no tenien documentació ni la podien demanar, i procurava que quedessin ben documentats. En totes aquestes accions no hi vaig guanyar ni una pesseta i en canvi, d'altres s'hi van fer rics, mentre jo vaig quedar amb els nervis destrossats..."

Cassandra Mestre: "Només tenia 14 anys quan ens van posar a presó de Figueres, on s'acabava el salconduit que ens havia de dur a la frontera. Era una presó com cal..."

Macià Alavedra: "Tots plegats tenien unes converses polítiques que jo escoltava en un racó de la sala amb gran afició. No eren crítiques, em donaven una visió d'una Catalunya idíl·lica..."

Teodor Garriga: "Per a Catalunya l'exili va ser una gran ombra. La gent va marxar perquè tenia por i sabia que els anaven a afusellar".

Teresa Rovira: "L'endemà començava l'èxode per a nosaltres. La ruta de l'exili, en diverses etapes, fent zigzagues, pujant en un i altre cotxe, i amb algun tros a peu..."

Glòria Artís: "D'alguna manera sembla que no tinguis pàtria i en realitat en tens dues, i ets sentit identificat amb l'una i l'altra. Però costa molt aquesta barreja vital".

Adelina Santaló: "Durant la guerra no era una persona proa madura per comprendre a fons com estava la situació. La vaig entendre després, sortint".

Manuel R. Gaya: "Ho vaig veure tot tan negre, fins i tot el pas per la frontera va ser tan trist...ens vam sentir tractats com animals".

Núria Folch: "I per postres em van robar. Jo, com una idiota, no hi havia pensat gens...em vaig trobar sense diners, sense documents, sense joies, tot perdut!".

Ramon Xirau: "Els van sortir amb una ambulància que els va oferir el govern, amb l'Antonio Machado i la seva mare. Els van deixar a Cotlliure i els meus pares van anar a París. Jo vaig ser a Marsella encara uns mesos i en aquell moment, amb els camps tan a proa, la visió va ser terrible, espantosa".

Després de la Guerra Civil, ja en territori francès, es va crear aquella mítica i

llegendària coneguda com Radio Pirenaica, perquè estava a l'altra banda dels Pirineus i, de manera més seriosa com a Radio España Independiente (REI). Des de la seva creació en el juliol del 41 fins que va tancar les portes al juliol del 77...REI, sempre va esdevindre un referent per a tots aquells que somiaven amb un Estat lliure i democràtic. Una de les proclames que sempre l'acompanyaran serà "emissora sin censura de Franco".

Ara i avui, Teresa Pàmies, que fou col·laboradora i corresponsal d'aquesta emissora ha escrit un llibre que Cossetània edita dins la col·lecció Història del segle XX, es tracta de Ràdio Pirenaica. Emissions en llengua catalana de Radio España Independiente (1941-1977): "La jornada laboral de REI començava a les set del matí (en la dècada de 1960). Els redactors es preparaven de pressa el butlletí de notícies del dia anterior del dia anterior i del mateix matí. S'elaborava el programa a realitzar, es decidia el tema de l'editorial i es repartia la feina".

El llibre és imprescindible per a entendre moltes coses de l'exili, de les lluites per la llibertat i de les esperances que mai es perderen.

Un poquito de po favo

text ROBESPIERRE

I és que com diuen no hi pot fer-ne més. L'home del potet no és podia estar tant de temps sense muntar alguna mena de *pollastre* i, a fe, que ho ha aconseguit. El regidor Flos, en la seua última comparecència pública, necessitava fer-se veure després d'estar vora dos anys a l'atur polític. No podia passar-se dos anys sense tintre la seua ració de notorietat: una roda de premsa, d'exprofessors de música, favorables a l'anterior equip de direcció a la seua del PP benicarlando.

Home, que voleu que us diga, sembla curiós que per fer ostensible la seua protesta el professorat que no està d'acord amb el nou equip directiu utilitze la seua del PP local per dir la seua. Molta raó no sé si tindran però el que si tenen és un partidisme evident quan per fer palesa la seua indignació s'apunten al carro d'un partit polític de manera tan descarada. El *paripé*, per part d'un d'aquests professors, del trencament del seu carnet del PSOE, demostra, encara més que, independentment del rerefons educatiu que li vullguen donar a la reivindicació, el que s'ensuma no és més que l'empenyament visceral pel fet que l'ajuntament els haja tallat el xollo del "*pluriempleo*".

Per a més inri, la seua justificació passa per desqualificar l'equip directiu que hi és ara i també la forma com està funcionant, en aquests moments, el conservatori. Poca credibilitat els deixa aquesta actitud. Més bé demostra una bona dosi de rancúnia.

Però, independentment, de les suposades protestes laborals d'aquests professors el que sorprén, bé, no massa coneixen el regidor Flos, és la seua aparició en mig d'aquest *fregao*. Com diria un *castizo* "genio y figura hasta la sepultura". I és que, que pintava el regidor Flos en aquesta història? Voler fer-se vore. Tanta inactivitat política sembla que no lliga amb la seua personalitat tan peculiar i no és que ho diga jo, ell mateix ho deixà entreveure quan, abans de començar a disertar d'aquesta història, comentà que aquesta era la seua última roda de premsa i agraià, als mitjans de comunicació, el tracte que li havien dispensat.

La Guillotina

Però com sempre sol passar li ha pogut més la seua verborrea particular i les seues ganes de fer alguna cosa "important" que l'estar-se calledat i no ficar la pota. Va arrambar contra tot el que feia olor a bipartit i concloent que la moció de censura, contra el PP, havia substituït la democràcia. I és que l'home del potet, és l'home del potet i no en pot fer més. El benicarlando més benicarlando dels benicarlandos, que deia ell, encara no ha paït que ja no està al govern, i que, li agrada o no, quan un no té majoria el poden, com vulgarment dirien, fotre al carrer. I així va estar.

De tota manera, amb aquesta sortida per la tangent, s'ha quedat mes sol que la una. El seu cap de partit ja ha dit que aquesta història ha estat exclusivament cosa de Flos. Ara bé, al candidat Domingo es veu que se li oblidava el guirigalll armat, a banda de ser contra el bipartit, també ha estat contra el nou equip directiu del Conservatori i, de retruc, contra l'AMPA que també va estar d'acord amb els canvis que es van fer. Així que, menys llevar-se les puces de damunt i més responsabilitat, les institucions no són una catifa que es puga espolsar quan a un li vinga en gana. A veure si a algú se li ocorre també espolsar la catifa de quan Flos era el regidor de cultura i comencen a caure-li

les brosses al damunt i ... després, que no es queixe. Que per cert, quan el regidor Flos feia de cap de Cultura no és va caracteritzar per fer massa cas al pares i professors, tot el contrari, molt més a aquest personal que li agradava estar pluriempleat a costelles de la qualitat de l'ensenyament i a costelles de l'erari públic i per cert, als de la protesta i amics de l'antic director no els va obligar a firmar el full d'incompatibilitats però a algun altre, que no estava tant arrimat a aquesta "camarilla", sí. Es veu que hi tenia dues vares de mesurar. Per això, més val que no vaja escampant ... brutícia, no siga cas que també acabe esquitxant-li a ell.

Recapitulant, si quan el folló del Morrongo es va fer famós pel seu potet, amb l'aigua cristal·lina de la seua claveguera predilecta, ara s'ha decidit per tocar ... el violó. I és que aquest home és un portent amb això de donar ... la nota, perquè facen el favor de fer-li cas.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Em tornarà a permetre, senyora meua, que dedique unes línies a lloar la gràcia i immens enginy de què fa ostentació l'encarregat d'il·lustrar La Veu de Benicarló. Una setmana més m'he quedat amb les ganes de no continuar més enllà de la portada. Que bonica! Quanta metàfora visual! Sobretot crida l'atenció la presència entre tant de candidat d'un senyor que fa cara d'extasiat, que exhibeix una expressió gairebé orgàsmica, que -he sabut després- estava trencant el seu carnet de militant del PSOE a la seua del PP local; sensacional, quina posada en escena més extraordinària, quin jàpeneig més ben aconseguit. Llàstima que -suposo que per problemes d'espai- a la instantània no apareguen tots els protagonistes del (anava a posar sàinet però m'ho he repensat) quadre i així haguérem pogut veure el candidat Flos fent el seu peculiar comiat com a polític local. Magnífic. En el pastitx de la portada, al costat del senyor músic trencador de carnets sociates, es veu la senyora Trías, compungida, amb cara de llastimeta preocupada per tot l'enrenou del seu acomiadament (improcedent?); clar, penso que aquesta xicoteta, amb els mals de cap que deu tindre després d'haver-se quedat al carrer no podrà concentrar totes les seues energies en el govern del poble. Damunt d'aquests dos es veuen Escuder -amb diferents pentinats i anunciant que serà alcalde de tots i totes (només faltaria, seria de de majaderos que diuen en castellà pretendre ser-ho només de tots o només de totes)- i José Luis Guzmán -amb el rostre tacat per alguna cosa com si fóra tomaca o un pot de pintura-; ells dos són els que reben tot el bombo dels músics trencadors de carnets. Per damunt, com si no anara amb ells la cosa, Marcelino i Geroni s'ho miren tot amb indiferència.

El tema de la setmana, no em puc esperar res més, és la campanya electoral. Ja tenen mala mamelleta periodistes, xarrires i embrutapapers en general. M'ha agradat l'originalitat del reportatge. Està bé, se'n surten de la rutina que podem trobar a ràdios, diari, revistes, televisions i revistetes.

Seguint amb les votades, Joan Heras ens parla de com les barreres arquitectòniques -en qualsevol manifestació- putegen (perdó per l'exabrupte) qui les ha de patir. Es queixa que els invidents no tenen garantit el dret al secret del vot. Ja me'l veig una altra vegada per la tele explicant-ho tot. I és que en aqueixa casa seua són tots així de reivindicatius. Un consol per al seu col·laborador. En les anteriors eleccions vaig anar a votar a un dels col·legis del poble i les cabines no estaven muntades, les paperetes estaven totes dipositades damunt un banquet i els interventors dels partits et miraven no de reüll sinó de fit a fit. Em va passar a mi.

Gloriós el còmic. Gloriós Flos pegant-li foc a la mascletà. Gloriós Escuder que cada dia s'assembla més a Mundo -bigot, pèl esblanquidot, ulleres, esquena

ampla...-. De confits, anaven tots de confits, que bona! Per cert, veig que han incorporat un nou ninotaire a la casa; que siga per molts anys.

Sense que aprofite de precedent, però també me n'he rist amb els saurins de qui ens parla Pere Bausà. Que poc coneixement aqueixos de la Universitat de Niça de demostrar que les habilitats d'aquests senyors no són pseudocientífiques sinó que són pura superstició; i pensar que hi ha gent que s'ha guanyat i es guanya la vida amb això! No sé per quins set sous ens comenta aquest bon home que per ací baix passa molta aigua; si se n'assabenten a València faran un macroprojecte que acabarà portant aigua para todos des d'ací a El Ejido, bonita població meridional de la costa levantina.

Em quedo reflexionant amb el vot útil del Samaruc. Quin animal més entenimentat.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

De qui és la culpa que ara que és quan més necessito la seua orientació espiritual no escriga res Vicent Coll?

Una campanya de baixa intensitat

Pujats al podi

La primera de les dues setmanes de campanya ha començat d'una manera decebedora. En comptes de parlar de propostes per a la nostra ciutat ho ha fet amb una mirada al passat, justificant els pactes electorals o tornant a qüestions com la situació de les partides Riu, Surrac i Aiguaoliva. Cap acte electoral més per part del PP des de l'escàs míting del passat divendres a l'Auditori. Tan sols una roda de premsa del PSPV per sortir al pas de la pressió dels veïns del litoral nord amb la signatura d'un compromís, sota sospita que assumeix criteris d'índole urbanístic contra el criteri dels tècnics, amb l'únic objectiu de no sortir cremat electoralment en aquesta zona i on es va responsabilitzar el PP de tota la desídia que pateix la Costa Nord. Tan sols l'Esquerra Republicana de Geroni Salvador ha llançat propostes i en aquest sentit per animar el casc històric i el patrimoni cultural.

585

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Per la seua part Bloc i Esquerra Unida l'únic que han fet és participar en debats electorals i res més han dit des de la desmarcada del projecte de reparcel·lació de la partida Povet. Per cert, que ni els espais televisius han sigut per fomentar el debat, ja que han arrancat pactats, amb rondes de preguntes i en algunes ocasions sense dret a rèplica. O siga que tots han dit la seua de múltiples aspectes però no s'ha parlat a fons d'ideologia, projectes o responsabilitats, per exemple.

Aquest cap de setmana hi ha nous actes electorals d'Esquerra Republicana i Bloc. Esquerra Unida de Montse Trías segueix callada, sense mítings, ni cartells, ni espais publicitaris electorals. El PSPV durà un expresident, Joan Lerma, de trist record per a molts progressistes del País Valencià i ara senador i tertulià televisiu. Esperem en que la segona setmana siga la bona, la decisiva on ens sentim orgullosos de l'interés i voluntat dels nostres polítics.

text CNB

En la ciutat de Vila-real es va disputar este cap de setmana, 12 i 13 de maig, una nova edició del Trofeu Sant Pasqual en tres sessions de competició a les quals van assistir un total d'11 equips, amb 303 nadadors i nadadores, i on el Club Natació Benicarló en el seu acarament a amb els millors equips de la Comunitat Valenciana va aconseguir un total de 25 medalles (5 d'or, 10 de plata i 10 de bronze).

L'equip masculí benicarlando va estar compost per Miguel Piñana, Genis Senen, Vicent Prats, Antonio Avila, Javier Traver, David Marqués, Jose Antonio Adell, Joan Ferrán Borrachina, Ferrán Remolina, Agustín Parra, Marc Fresquet, Marcos Fuente, Rubén Vicente i Guillermo Soriano. Uns temps molt bons en general aconseguint per equips de relleus el 5é lloc en els 4 x 100 m. estils i el 6é lloc en els 4 x 100 i 200 m lliures. En individual es va disfrutar d'unes emocionants carreres, encarregant-se d'això els nostres joves nadadors Marc, Miguel, Ferrán i Marcos amb el seu hat trick en el medaller i que van ser capaços de posar en problemes a la resta de competidors.

L'equip femení benicarlando va estar compost per Mª Carmen Sorlí, Sara Marqués, Lucia Piñana, María Coll, Meritxell Sospedra, Jannina Rodríguez, Montserrat Astor, Paula Saura, Raquel Fabregat, Susana del Olmo, Andrea Fuentes, Claudia Campos Mejias i Paula Gil. El millor crono marcat per equips de relleus va ser el 4t lloc en els 4 x 100 m lliures, 5é lloc en els 4 x 100 estils i el 6é lloc en els 4 x 200 m lliures, ja en individuals van destacar les seues grans qualitats en l'aigua rebaixant en la majoria d'ocasions els seus cronos i que van superar sense gran dificultat la diferència d'edat a l'hora de mesurar-se en l'aigua amb la resta de nadadores a competir i on va destacar Paula Saura amb una actitud impressionant en l'aigua que li va obligar a pujar al podi en 4 ocasions.

FLASH

Pancartes "tunning", cartells pintats, boles de pintura, papers estripats... El poble està plé d'afegits "imaginatius" a les consignes de tots els partits. Aquesta declaració de la plaça Sant Bertomeu és un exemple, li ha tocat al Bloc. Llàstima de llençols, que els paguem entre tots...

envia el teu flash a La Veu!!!

Carxofa: bones carxofes per a totes les persones que el dia de Sant Gregori, amb la calor que feia, es vam arremangar i es van posar a fer les paelles per a que la festa sortira com cal. San t Gregori sense paelles, ara, ja no seria Sant Gregori. Moltes gràcies a tota la gent. (En vaig provar tres i, la veritat, és que les tres bones, sobretot una).

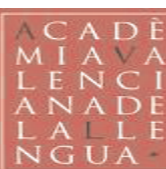
Panissola: per a l'exmacroregidor sr. Flos. Si haguera fet el conservatori com cal, pagat per qui l'hauria de pagar, la Generalitat, no tindriem els problemes que tenim ara. Si haguera escoltat els pares no haguera fet el ridícul com va fer ell i tot el seu partit al portar aquests professors a la seua seu. Hi ha que tenir barra, sr. Flos! Com diuen els espanyols: "Genio i figura ..."

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Ferma de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.